

Σαράϊ. Η τοποθεσία ούτη, είναι λοφίσκος κείμενος Βόρεια Ανατολικά του χωριού (Βρυσικά). Καλείται δε ούτω εκ του ότι, επί του λόφου υπάρχουν τεθραυσμένα παλαιά αγγεία και ίχνη θεμελίων δι' ό λέγεται ότι, είναι απομεινάρια των ανακτόρων του τότε βασιλέως. Οσούτως εις μικράν απόστασιν από του λόφου τούτου, υπάρχουν ίχνη κατοικιών. Το χωρίον τούτο

εκαλείτο

Καρλί

, εξ ου και η τοποθεσία αυτή έλαβε το όνομα.

Το Βυζαντινό Χωριό

Ο όρος «χωρίον» η «κοινότης χωριού» δηλώνει —όπως και σήμερα— τη βασική οικιστική μονάδα. Τα χωριά ήταν μικρά, με 10-40 νοικοκυριά. Τα φτωχότερα σπίτια ενός τυπικού αγροτικού χωριού ήταν ισόγεια και αποτελούνταν από δύο ή τρία δωμάτια, με δάπεδο από πατημένο πηλόχωμα και αχυρένια

στέγη. Οι πιο εύποροι χωρικοί ζούσαν σε διώροφα σπίτια, στα οποία το ισόγειο χρησίμευε σαν αποθήκη, στους υπόγειους χώρους ή και στα ισόγεια υπήρχαν

υπόσκαφα

πιθάρια

μεγάλης χωρητικότητας για αποθήκευση αγροτικών προϊόντων.

Το χωριό ήταν ενιαία παραγωγική μονάδα, που περιλάμβανε σιτοπαραγωγική γη, αμπέλια, ρυάκια, **μύλους** και τους κατοίκους με τα περιβόλια, τα δέντρα και τα ζώα τους. Η εικόνα της υπαίθρου παρουσιάζει αρκετή ποικιλία. Ένα μέρος της γης είναι καλλιεργήσιμη. Το υπόλοιπο είναι χέρσα γη. Οι χωρικοί ήταν προσκολλημένοι σε μια πρωτόγονη μορφή γεωργίας, όπου τα **βόδια ήταν το πολυτιμότερο ζώο** και η ανθρώπινη εργασία έπαιζε πολύ σημαντικό ρόλο. Σ' ένα τέτοιο αγροτικό σύστημα ο καλλιεργητής

βρισκόταν στο έλεος των φυσικών κινδύνων Μια ξηρασία, μια πλημμύρα ή μια επιδρομή ακριδών μπορούσαν πολύ εύκολα να εξανεμίσουν το πλεόνασμα του και να προκαλέσουν σιτοδεία. Οι καταστροφές που προκαλούσαν οι επιδρομές των βαρβάρων, οι πόλεμοι και οι ληστοσυμμορίες ήταν ο μόνιμος εφιάλτης του βυζαντινού αγρότη. Οι επιδρομές και η έλλειψη σταθερότητας στην ύπαιθρο προκαλούσαν συχνά μετακίνηση του αγροτικού πληθυσμού όχι μόνο σε ασφαλέστερες αγροτικές περιοχές αλλά και σε οχυρές πόλεις (κάστρα).

Το χώμα τάφος είναι. Έσ' τα βόδια σου σταμάτησε, σήκωσε το υνί σου. Στάχτη ανακατεύεις, σε τέτοιο χώμα μη σπέρνεις σπόρους σταριού, αλλά να χύνεις δάκρυα.

Ισιδώρου Αιγεάτου

"Ζβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν είναι σαν να σβήνεις κι ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον" -Γιώργος Σεφέρης

Ως τοπική κοινωνία, άρχοντες, λαός και κλήρος, έχουμε μερίδιο συνυπευθυνότητας και γι' αυτά που γίναν, αλλά και γι' αυτά που χάθηκαν. Σ' αυτό τον τόπο που ζούμε η ιστορικογεωπολιτική άγνοια, μάλλον δε συγχωρείται. Αν αναλογιστούμε, ότι η ζωή, όπως και η φύση, δε χαρίζονται στους αδρανούντες, είναι βέβαιο, πως τα όποια κενά αφήνουμε εμείς, είναι έτοιμοι κάποιοι άλλοι να τα υποσχεθούν... [Η Θράκη στο χρόνο](#)

"Ο γιος μου ο Σωτήρης δεν θα γυρίσει στο χωριό, αλλά στα μάτια της εγγονής μου Ελένης, βλέπω καθαρά την επιθυμία της να ζήσει σ' αυτό" - [Θεόφιλος](#)

[Απ' του Καρλί ως του Μπουλαντί](#)

[Το τελευταίο ντουβάρι του Υδροχωρίου;](#)